

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

XLV. Epistola Friderici Archiepiscopi Coloniensis ad S. Othonem Episcopum
Bambergensem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

Annotatio ad superiores Epistolas.

Nsignem virum Irmpertum fuisse oportuit, pro quo duo tam celebria monasteria Montis S. Michaelis, & duo Episcopi Bambergensis & Passaviensis, imò & Archiepiscopus Salisburgensis tam acriter dimicauerint. Porro de Irmperto & Antecessore eius Helmerico hæc in Manuscripto Catalogo Abbatum S. Michaelis exstant. Diuæ memoriæ Domino Hermanno ad cœlestia translato Dominus Helmericus huic Monasterio surrogatur; qui rexit Monasterium annis fere tredecim. Qui Anno Domini MCLX. cura cessit pastorali. Obiit eodem anno IV. Idus Decembris.

De Irmberto Abbate XIII.

Domino Helmerico Abbate ad Patres suos eunte, Abbatiam regendam suscepit Dominus Irmbertus de Monasterio S. Blasij Admuntensis assumptus. Anno Domini MCLX. qui rexit Monasterium Annis fere duodecim. Debitum soluit carne Anno Domini MCLXXII. XII. Kalend. Ianuarij.

XLV.

Epistola Friderici Archiepiscopi Colonienfis ad S. Othonem Episcopum Bambergensem.

Domino Ottoni Babenbergensis Ecclesiæ Venerabili Episcopo, Fridericus Colonienfis, De gratia, id, quod est, in orationibus & obsequio quidquid veræ fraternitatis non ociosa efficit dilectio. Quasdam sanctitati vestræ literas iam antè misimus, quas si fortè accepistis, de tam longa responsionis vestræ dilatione non parum miramur. Vt enim longam earum sententiam breuiter replicemus, summa intentionis erat, vt prudentiam

nam vestram ad defensionem, vel saltem ad liberam deplorationem huius, quæ videtis, grauissimi sanctæ Ecclesiæ casus excitaremus: quod ipsum tacito desiderio vos diu intrinsecus fouisse, iam olim cognouimus.

Iterum, venerande frater, iterum idem dicimus; si zelus domus Dei, imò veraciter amor Ecclesiæ, quæ domus Dei est, vos medullitus comedit, ne tantam eius desolationem, tam crudelem hæreditatis Dei direptionem, & profanationem nimia patientia vterius dissimuletis. Ecce, per misericordiam Dei, magnum nobis ostium apertum est, vt veritas, quæ diu siluit, in manifestum prodeat; vt libertas nostra diu suppressa, ceruicem erigat, quia pro nobis, & pro se ipsa iam in vocem prorupit sancta Romana Ecclesia. Iungit se nobis Francia. Libero, sicut audisti, ore veritatē Saxonia profitetur. Et quem, charissime Frater, non moueat, quod omnis Ecclesiastici vigoris auctoritas aulicis & Palatinis in quæstum versa est. Synodalis conuentus Episcoporum, annua Concilia, omnes deniq; Ecclesiastici ordinis administrationes in regalem Curiam translata sunt: vt illorum marsupii inseruiant, quæ spiritualiter examinari debuerant. Quid de cathedris Episcopalis dicemus, quibus regales villici præsidet, quas disponunt, & de domo orationis speluncam planè latronum efficiunt: de animarum lucris regalis fisci os insatiabile repleatur.

Hic nos, qui Ecclesiæ Dei, per ipsius gratiam, columnæ sumus; qui nauim Petri per huius seculi procellosos fluctus gubernare debemus: hic, inquã, nos aduigilare; hic clauum moderaminis firmiter tenere conuenit: ne, nobis segniter torpētibus, dum sine nisu moderantis fluctuat, his & similibus impiæ tyrannidis scopulis allisa conuellatur: vel, quod absit, irruentium fluctuum granitate mergatur: ne canes muti, & latrare non valentes Prophetæ verbis arguamur; neue illud in nos conueniat: *Non ascendisti ex aduerso, vt opponeretis murum præ domo Israël.*

De nobis quidem, sancte & venerabilis frater, non ex nobis, sed ex virtute, quam Deus in nobis operatur, hoc vobis fiducialiter in ipsius gratia promittimus, quia, ab hac quæ cepimus

Ss

pimus

pimus veritatis libera professione, nec tribulatio, nec angustia, nec mors, nec vita nos separabit. In hoc enim, sicut scitis, positi sumus; in hoc nouum hominem induimus, ut mortificatione Iesu in corpore nostro circumferamus; ut propter ipsum in mortem tradamur: quatenus & vita Iesu in hac nostra mortali carne quandoque manifestetur. In hac ergo tam gloriosa spe, non deficimus, & de vestra constantia idem speramus, & inrimè optamus. Et qualia indigna * passus sitis, ut ad memoriã sepe redueatis, horramur. Nolite nos vlterius longa expectatione suspendere, sed de vestra sententia scripto nos certificate.

* passus, forse,

Salutar vos Dominus Choüno Prænestinus Episcopus, & Romanae Ecclesiae Legatus, qui Imperatorem, nec non Monasteriensem Episcopum, & Herimannum de VVitzeburc cum omnibus Galliae Episcopis in Concilio Beluacensi excommunicauit, & hoc vobis notum fieri præcepit. Eandem sententiam iterabit in prædictos, & in omnes complices eorum in Concilio Remensi, quod erit *Letare Hierusalem*, cum aliis tribus Episcopis noniter à Romana sede directis. Vale.

X L V I.

*Epistola Buggonis Episcopi Wormaciensis ad
Canonicos Bambergenses.*

Onfratribus, & Dominis suis omnibus sacrosanctae Babebergensis Ecclesiae Canonicis, Buggo Dei gratia, VVormaciensis Ecclesiae electus, seruitium suum & orationes.

Memor vestrae fraternitatis, & dulcissimae educationis, fratres charissimi, recordatione vestri affectus partim ad lacrymas compungor, partim spe vestrae consolationis & subleuationis vehementer delector, dum hoc onere, quod suscepi, tam importabile meae ætati & insipientiae vestrum leuamen, & subsidium spero impetrare. Quapropter, quò magis de vobis cõfido, eò magis admiror, quò tanto tempore me filium vestrum, vobis per omnia obnoxium inter tot curas, quae me

pre-